

V osemdesetih letih so se mladi Beograjčani in Beograjčanke pogosto zatekali k eni izvorni poštni igri. V kuverto so vstavili razglednico, jo zaprli in potem na sprednjo stran napisali nek izmišljen naslov v Veliki Britaniji - npr. Roger Davidovich, Oxford Street 7565, London. Na hrbtno stran so napisali naslov prijateljice ali prijatelja kateremu dejansko pošiljajo pošto. Pedantni angleški poštarji so, ko na navedenem naslovu niso našli dotične osebe, vrnili pismo na naslov pošiljatelja, tako da je to prišlo do osebe, kateri je bilo namenjeno.

Na razglednici, ki je bila v pismu, je običajno bilo napisano besedilo: "To leto še nikjer nisem potovala, tako ti vsaj pošiljam pismo, ki je malo obiskalo svet" ...

Da bi bila celotna zgodba še bolj trapasta, je včasih sama razglednica stara fotografija Londona ali Pariza ...

Še danes nekateri, ko se spomnijo te igre, na tak način opravijo komunikacijo s prijatelji.

Naša zgodba pravi, da je v tem času en Beograjčan na ta način poslal pismo svojemu prijatelju. Na sprednjo stran je napisal naslov: John Peters, Chelsea Roud, številka ta in ta, London. Čez dva tedna je na naslov njegovega prijatelja, ki je bil napisan na hrbtni strani kot naslov pošiljatelja, prispelo pismo od nekega gospoda Petersa iz Londona. Zahvalil se je za razglednico Pariza, ki je jo dobil za darilo, zdelo se mu je da gre za neko igro (ki jo je spet organizirala pošta), pozdravlja pošiljatelja, pravi, da je preko pečata na poštni znamki odkril, kateri je to jezik, ki ga uporablja pošiljatelj razglednice, nato je našel prevajalca in se odločil, da vrne "darilo". Pošilja mu torej razglednico Madrida s pripombo, da je na srečo to leto že bil na dopustu in se napotoval po Evropi (kar želi tudi njemu), in da njegovo ime ni John, ampak Jeremy (ampak ni važno).

Kakšna je verjetnost, da pošiljatelj zadene priimek in delno ime na omenjenem naslovu? No, glede na pogostost priimka Peters, ni bila preveč velika. Ko je ta zgodba (ki se je kasneje razvila v urbano legendo z mnogimi dodatnimi podrobnostmi) zaokrožila po mestu, so mnogi na sprednjo stran pisma, da ne bi tvegali, dali naslov: Simeohn Kharaphilippovich, Oxford street 2345/344....